

- c) za każdą próbkę jednostkową, pobraną z pojedynczego opakowania z partii nasion podlegających badaniom specjalnym — 3 zł,
- 2) za pobranie próbki sadzeniaków ziemniaka w liczbie:
	z plantacji	z kopca lub przyzmy
a) 120 bulw	180 zł	120 zł
b) 240 bulw	240 zł	170 zł
c) 360 bulw	300 zł	220 zł
d) 480 bulw	360 zł	260 zł
e) 720 bulw	420 zł	310 zł
f) 960 bulw	480 zł	360 zł

2. Zakładowym próbobiornom nie przysługuje wynagrodzenie wymienione w ust. 1 pkt 1 w razie pobierania próbek w jednostkach, w których są zatrudnieni.

§ 2. Urzędowym próbobiornom za nadzór nad płomowaniem jednego opakowania materiału siewnego, dokonywanym przy pobieraniu próbek, przysługuje wynagrodzenie w wysokości 0,50 zł.

§ 3. Urzędowym próbobiornom, działającym w imieniu stacji oceny nasion należących do Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA), przysługuje 50% wynagrodzenia określonego w § 1 ust. 1 pkt 1 i 100% wynagrodzenia określonego w § 2 oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegów zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 4. Jeżeli próbobiorca z przyczyn niezależnych od siebie, a zawinionych przez zgłaszającego materiał siewny do kontroli, nie może pobrać próbek, otrzymuje zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 180 zł, a działający w imieniu stacji oceny nasion, o których mowa w § 3 — także zwrot kosztów przejazdów i noclegów zgodnie z obowiązującymi przepisami.

87

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 27 kwietnia 1985 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad otwierania i prowadzenia rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 19 lipca 1983 r. w sprawie zasad otwierania i prowadzenia rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych (Monitor Polski Nr 29, poz. 158) w § 8 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Osoby fizyczne zaliczane do jednostek pozarolniczej gospodarki nie uspołecznionej nie mogą dokonywać za pośrednictwem rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego rozliczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1985 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. Z. Pakuła

88

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 6 maja 1985 r.

w sprawie określenia zasad ustalania cen regulowanych za wczasy pracownicze oraz obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej.

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 3 lit. a) i b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych (Dz. U. Nr 75, poz. 340 i z 1984 r. Nr 61, poz. 322) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa zasady ustalania cen regulowanych za wczasy pracownicze oraz obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej.

2. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do wczasów pracowniczych oraz obozów i kolonii dla młodzieży szkolnej organizowanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

§ 2. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

1) wczasy pracownicze — usługi w zakresie zorganizowanego wypoczynku, obejmujące noclegi, wyżywienie oraz świadczenia programowe: kulturalne, rekreacyjne i profilaktyczno-lecznicze, określone w umowie zawartej z uczestnikiem wczasów, świadczone w kraju przez okres co najmniej 7 dni, z wyłączeniem wczasów organizowanych w zakładach hotelar-

skich kategorii pierwszej oraz oznaczonych pięcioma lub czterema gwiazdkami i wczasów specjalistycznych, których program obejmuje doskonalenie umiejętności lub kwalifikacji, uprawianie sportów jeździeckich lub przy użyciu mechanicznych środków transportu oraz uprawianie hobby — w wymiarze co najmniej 1 godziny średnio dziennie,

- 2) obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej — usługi w zakresie wypoczynku młodzieży szkolnej, organizowanego na zasadach określonych przepisami wydanymi przez Ministra Oświaty i Wychowania,
- 3) ośrodek wczasowy — organizacyjnie wyodrębniony obiekt lub zespół obiektów, w którym są organizowane wczasy pracownicze, a czasowo mogą być organizowane również obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej,
- 4) placówka wypoczynku — organizacyjnie wyodrębniony obiekt lub zespół obiektów, nie będący ośrodkiem wczasowym, przystosowany czasowo do organizowania obozów lub kolonii dla młodzieży szkolnej, a także obóz wędrowny,
- 5) wczasy i kolonie — wczasy pracownicze oraz obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej,